

отидохъ въ Народното събрание. Вчера бѣхъ боленъ, а днесъ отъ настаналия обратъ свършено agile [пъргавъ]. Въ камарата се разискваше върху военния законъ. Въ това време се съобщи че трѣбва да се прочетатъ княжескитѣ укази, тъкмо сж пристигнали отъ княжеската канцелария. На министерската маса сж Каравеловъ и подполковникъ Поповъ, замѣстникъ на военния министъръ; Цанковъ, жълтоблѣдъ, е долу между народнитѣ представители. Дамската ложка е пълна, напредъ е даскалицата Казанлъшева и М-ме Гюзелева (sehr traurig [много тжжна]). Каравеловъ стана и каза, че „вчера министерството си даде оставката, обаче князътъ не я прие и повѣри съставянето на новия кабинетъ на мене“. Следъ това Стамболовъ прочита отъ подпредседателското мѣсто указитѣ. Събранието стана. Първиятъ указъ съдържахъ назначението на Каравелова за министъръ-председател, вториятъ — назначението на другитѣ. Ура, да живѣе, ржкоплѣскание. Славейковъ стана (Сукнаровъ председателствуваше) и отиде въ бюрото. Тамъ азъ му честитихъ въ присѣдствието на Златарски. Той много любезно ми каза, че, ако да не съмъ билъ азъ въ министерството, не щѣлъ да приеме и т. н. Отведнажъ шумъ отъ вжтре. Заседанието е вдигнато. Горбановъ се скаралъ съ Живкова, заплюлъ го въ лицето; последвало плѣскане на плѣсници à la montagne und eine allgemeine Keilerei [мжжски и едно общо сбиване]. Мнозина и не забелѣзаха какво е станало. Едва следъ минута всички разячени се втурнаха въ бюрото. Поповъ доведе габровския гражданинъ Калчо Симеоновъ (таенъ консерваторъ) съ голѣми отъ ноктирани по лицето и врата, отъ които течеше кръвъ. Клетникътъ плачеше, ревѣше и се бършеше. Стоиловъ цѣлъ смаянъ и бѣлъ като тебеширъ стоеше при прозореца. Стамболовъ бѣше смутенъ и ме наблюдаваше. Вацовъ се срамуваше и ми викаше, че е по-добре да си отида. Горбановъ съ разкжсано палто и жилетка и съ разкжсана верижка отъ часовникъ промъкналъ се до дамската ложка и избѣгалъ гологлавъ. Даскаловъ безъ малко щѣлъ да бжде битъ. Не липсваше много за още по-голѣмъ massacre [клане]. Азъ утешавахъ хорицата въ бюрото, че въ Атина такива сцени не сж нѣщо необикновено. Веднага следъ сбиването захвана да вали гжстъ снѣгъ. — Отъ тукъ съ Вацова отидохме въ канцеларията на следобѣдна работа (бѣхме сами двамата). Следъ това заедно у Славейкова, въ неговата кжща, съседна до моята, презъ улицата. Хубава, чистичка кж-

Г. Живковъ